

Kære familie og venner

Julen 2004 står for døren, og selv om det meste foregår i orlovstempo her på matriklen, føles det alligevel som om det er meget snart... Vi har netop holdt 4. (og sidste) barnedåb den 4. (og sidste) søndag i advent. Det var en rigtig fin dag hvor Christiane opførte sig fuldstændigt som enhver anden dag i hendes liv – hun sov, hun spiste og hun sked...

Sidste år skrev jeg om alle de ting vi har 2 af, og stordriften er fortsat. Ønsket om en ekstra vaskemaskine blev indfriet i september samtidig med et nyt gaskomfur, så vi således også har 2 komfurer, og her for en uges tid siden fik vi så det foreløbigt sidste til samlingen – et ekstra køleskab til når vi er mange. Og det er vi tit... Når vi har fødselsdage kommer der som regel overnattende gæster fra Nordjylland og/eller London, og hver sensommer inviterer vi Rasmus' gymnasieklige hertil – i år var vi 21 – de 11 børn oversteg for første gang antallet af voksne. Derfor har vi nu også 2 sæt gæstedynner, og – nej ikke 2 – men hele 5 gæstemadrasser i skunken. Tøv derfor endelig ikke med at melde jeres ankomst – vi nyder hvert besøg!

Huset og haven bliver fortsat pænere hvis vi selv skal sige det. Og efter lokale røster at dømme har vi ret – vi har efterhånden oplevet en del gange at folk siger noget i retningen af "Åh, det er der hvor alle træerne nu er væk – det har I vel nok gjort en masse pænt ved." Personligt nåede min tilfredshed nye højder da flagstangen i sommer blev malet hvid. Desværre var sommeren så våd at det ikke blev til alt det malerarbejde udendørs som vi (læs: jeg) havde planlagt, men der kommer jo en sommer igen næste år, og vindskederne render jo ingen vegne... Jeg håber at foråret kommer hurtigt i år, så jeg kan udnytte min orlov til bl.a. at få malet soklen og et par døre der stadig mangler noget hvid maling.

Vi må jo nok sige at 6. oktober i år var et stort højdepunkt. Trods et væltet træ der spærrede Skyttevej, kom jordemoren og moster Lotte frem, så Christiane kunne ankomme vel til verden med hele sin familie omkring sig. Vitus havde glædet sig helt utroligt meget til at opleve det, så det var dejligt at det kunne blive sådan. Hannibal stod ved karrets kant med STORE og måbende øjne og bevidnede at der kom en lillesøster ud af mors mave. Alle 3 drenge havde meget store oplevelser på hvert deres niveau, men vi kan godt nogle gange synes at det er lidt synd for Hannibal at han ikke kommer til at huske det. Heldigvis har vi nogle meget gode billeder at vise ham senere i livet.

Christiane er yderst nem og fredelig. Hun spiser og sover – både nat og dag. Den første måned var hun vågen ca. ½ time i døgnet, men nu kan det godt på en god dag snige sig helt op på 3-4 timer. Men så forbeholder hun sig altså også retten til at blunde ind imellem! Hun smiler gerne til os og finder sig i alle kys og kram – selv Hannibals (ikke altid helt rolige) klap på hoved og mave får et smil med på vejen. Som familiens "4. dreng" føler vi os dog overbeviste om at hun nok skal få lært at sige fra og komme efter dem...

Hannibal (1½) er en dejlig harmonisk og trivelig dreng. Han spiser meget og gerne – også hos hans elskede dagplejemor Maja som vi på alle måder har været heldige med. De, som ikke kender Hannibal, måtte tænke at her er tale om et ufatteligt selvcentreret barn, eftersom han hver morgen går rundt og siger "Mig – mig – mig" på repeat. Det betyder da bare "Maja" – jo nærmere vi kommer huset, jo højere bliver de begejstrede "mig"-hyl! Hannibal er ikke mindst begejstret for alle dyrene i "Båring Zoo" hos Maja – bl.a. en hest, hunde, katte, hamstre, høns og senest 3 kaninunger har alle været udsat for Hannibals ufattelige kærlighed. P.t. er Hannibals sprog i rivende udvikling. Indenfor den seneste uge har han således sagt "mor" første gang (efter at have jublet "far" og "farfar" i ca. 2½ måned i tide og utide!) Han er glad for at danse til musik, og han begejstres let over en fagtesang rundt om bordet. Og så tusser han ellers stille rundt og passer sig selv hvis han ikke lige gider være med til det storebrødrene er i gang med.

Vitus (5) er blevet dobbelt storebror og er nu i storegruppen i børnehaven. Han er yderst skoleklar og glæder sig behørigt til at starte i skole til sommer. OL var en oplevelse for Vitus i sommer – når der var håndbold og bordtennis sad Vitus og læste og regnede på stillingerne, og siden har han dyrket matematik-interessen med stor fornøjelse. Han er også meget optaget af at skrive og elsker at sidde i køkkenet og lave "lektier" som mormor har været flink til at sende ham. Men den begyndende brøkregning er nu Valdemars fortjeneste – de har hver aften nogle hyggestunder inden de falder i søvn, hvor de er tæt ved hinanden. Der er dog også stadig liv i Vitus Banditus ind imellem, og det er jo et dejligt sundt tegn. Begrebet selektiv hørelse er kendt, men man har vel lov at være lidt distraet når man er 5 år?! Vitus har her i december fået sin første rokketand, så nu kan det kun gå for langsomt med at få den til at falde ud!

Valdemar (7) stortrives så vidt vi og lærerne kan mærke med at gå i 2. klasse. Han eeeeeelsker at læse og læser sig meget ofte i søvn. Senest har han kastet sig over krydsordshefter og Anders And med stor fornøjelse. Han er i år begyndt i musikskolen med skiftevis trompet, klarinet og violin. Han mangler endnu violinen, men de andre instrumenter har han været begejstret for. Der er en stor og god drengegruppe i klassen som på kryds og tværs leger ofte sammen, så der går sjældent en uge uden en legeaftale. Valdemar er glad for at tage bussen hjem, så jeg kommer faktisk meget sjældent i SFO'en – det er en stor hjælp kun at skulle hente 2 forskellige steder! Valdemar er stadig glad for skak og er blevet rigtig glad for svømning også – det hjalp på det at han vænnede sig til at have ørerne under vand, og at han kom på hold med kammeraterne Bjørn, Anders, Bjørns lillebror Troels og Vitus. Valdemars mækelægssamling er i øvrigt vokset betydeligt siden sidste år (!) – så der er nu restriktioner på hvor lågene må placeres i hjemmet...

Rasmus kører glad og tilfreds til Hedensted og retur hver dag. Han virker vellidt deroppe og var sågar havnet i selskabssangen til årets firmafest med beretningen om tudende ugler og et vættet træ forbindelse med Christianes fødsel. Herhjemme er han fortsat flittig i arbejdstøjet. De store linier er vel ved at være overstået, men Rasmus er også glad for og dygtig til at kæde for detaljerne som fx afslutningerne på vindueskarmene. "Hobbyerne" starter med M – madlavningen er blevet sjovere efter vi fik gaskomfur, og moslekampene bliver stadig mere udfordrende efterhånden som Hannibal og de to store bliver større...

Jeg hænger i herhjemme og har altid en masse planer for den kommende tid. Jeg er god til IKKE at sætte tidsfrister på, så der er altid plads til en dag i et lavere tempo hvis trangen melder sig. Om mandagen er der sjældent nog et mere alvorligt end indkøb på tapetet – der er ofte brug for en formiddagslur efter en weekend på fuld skrue i storfamilien Juel Enemærke... Foråret skal bl.a gå med at læse en frygtelig bunke musikbøger så jeg forhåbentligt bliver skræmmende klar til refo rmen, når jeg begynder at arbejde igen til skoleårets start i august. Her i efteråret blev der også endelig sopran-plads i Det Fynske Kammerkor, så nu er jeg tilbage i det danske korliv med meget stor glæde.

Vi fejrer i år jul i Nørresundby og nytår i Vojens. I juledagene skal vi mestendels hygge os med familierne i Nørresundby og Bukkerup, men lur mig om der ikke også findes tid til at få trappen gjort færdig for slet ikke at tale om kløvning & stabling af kæmpestakken af træfra sidste jul som snart skri ger på at blive kløvet.

Glædelig jul til jer alle og et godt 2005!

Christiane, Hannibal, Vitus, Valdemar, Rasmus og Rikke

